

Критеријуми и елементи оцењивања у настави Технике и технологије

Елементи оцењивања из наведеног предмета су:

- оствареност исхода;
- самосталност;
- примена знања;
- ангажовање ученика.

Ученик у току школске године може добити оцене на основу:

- активности на часу,
- израде техничких цртежа,
- израде практичних радова,
- израде презентација, паноа, реферата,
- усменог испитивања,
- 15-то минутне писмене провере знања,
- активности везане за припреме и учешће на такмичењима ишколским манифестацијама,
- повезивање теоријских знања са практичним радом и свакодневним животом.

Активност, ангажованост и постигнути ниво знања ученика вреднује се на сваком часу.

Такође, различити практични радови, вреднују се на основу :

- сложености рада,
- самосталности израде рада од стране ученика,
- примене мера заштите на раду,
- правилног коришћења различитих алата и прибора,
- прецизности преношења мера са цртежа на материјал,
- прецизност израде делова и завршне обраде,
- функционалности и/или естетске вредности рада,
- мотивисаности ученика током израде рада.

Ученик који у потпуности показује способност трансформације знања и примене у новим ситуацијама, са лакоћом логички повезује чињенице и појмове, самостално изводи закључке који се заснивају на подацима, решава проблеме на нивоу стваралачког мишљења и у потпуности критички расуђује, показује изузетну самосталност уз изизетно висок степен активности и ангажовања, оцењује се оценом одличан (5).

Ученик који у великој мери показује способност примене знања и логички повезује чињенице и појмове, самостално изводи закључке који се заснивају на подацима, решава поједине проблеме на нивоу стваралачког мишљења и у знатној мери критички расуђује, показује велику самосталност и висок степен активности и ангажовања, оцењује се оценом врло добар (4).

Ученик који у довољној мери показује способност употребе информација у новим ситуацијама, у знатној мери логички повезује чињенице и појмове, вечим делом самостално изводи закључке који се заснивају на подцима и делимично самостално решава поједине проблеме, у довољној мери критички расуђује, показује делимични степен активности и ангажовања, оцењује се оценом добар (3).

Ученик који је знања остварио на нивоу репродукције, уз минималну примену, у мањој мери логички повезује чињенице и појмове и искучиво уз подршку наставника изводи закључке који се заснивају на подацима, понекад је самосталан у решавању проблема и у недовољној мери критички расуђује, показује мањи степен активности и ангажовања, оцењује се оценом довољан(2).

Ученик је остварио знања која нису ни на нивоу препознавања и не показује способност репродукције и примене, не изводи закључке који се заснивају на подацима, критички не расуђује, не показује интересовање за учешће у активностима нити ангажовање, оцењује се оценом недовољан(1).

Петнестоминутне писмене провере знања су најављене и углавном су на почетку класификационог периода када су ученици најмање оптерећени. Садрже најчешће 12-13 питања где доминирају питања типа: тачно-нетачно, заокружи тачан одговор, повежи појмове и допуни реченицу (једном или са две речи). У тестовима се понекада налазе 2-3 питања типа објасни појам, која захтевају одговор у једној реченици.

Свако питање носи по један бод, а бодовна скала са оценама је одштампана на сваком тесту. Кад год је то могуће делимично тачни одговори себодују са пола бода.

Бодовна скала је урађена приближно следећим процентима:

- преко 85 процената је оцена одличан (5),
- преко 65 процената је оцена врло добар (4),
- преко 50 процената је оцена добар (3),
- преко 35 процената је оцена довољан (2),
- мање од 35 процената је оцена недовољан (1).

Након теста ученицима се поставља неколико питања како би се утврдила коначна оцена из провераване области. Коначна оцена ученика не може бити мања од оцене остварене на писменој провери, него само иста или већа.